

עפ"ת 49356/01/22 - רחל כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 49356-01-22 כהן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90124619686

בפני כבוד השופט מאזן דאוד
המערערת
נגד
המשיבה
רחל כהן
מדינת ישראל

פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט לתעבורה חיפה (כב' ס. נשיאה השופטת מיכל דויד) בתיק תת"ע 6150-10-21 מיום 23.12.21, במסגרתו מבקשת המערערת, שאינה מיוצגת, שיותר לה לחזור בה מהודאתה.
2. כנגד המערערת הוגש כתב אישום שייחס לה עבירה של אי ציות לתמרור, עבירה בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה. על פי הנטען בכתב האישום המערערת נהגה ברכב, ולא צייתה לתמרור 428 המוצב במקום בכך שפנתה ימינה שלא בהתאם להוראות התמרור.
3. ביום 23.12.21 התקיים דיון בפני בית משפט קמא, במסגרתו טענה המערערת שהתמרור מוסתר על ידי עץ ולא ניתן לראות את התמרור האוסר ביצוע פרסה במקום ובהמשך אף מציינת כי יש סיבוב שיש בו חץ שמאלה ועצור ועל הכביש יש סימון של חץ שמאלה.
4. לאחר שבית המשפט מסביר למערערת את האפשרויות העומדות בפניה, הציגה המערערת לבית משפט קמא שרטוט ואף סרטון, המחזקים, את גרסת המערערת. עוד הציגה המערערת פניה לעיריית חיפה, אשר לטענת המערערת גזמו את העץ לאחר פנייתה. למעשה לא מדובר בגרסת הגנה כללית, אלא מדובר בטענת הגנה ראויה לבירור ונתמכת בראיות שמצדיק בירור טענת ההגנה בהיותה טענה ממשית.
5. לאחר דין ודברים, במסגרת הדיון הגיעו הצדדים להסדר לפיו המערערת הודיעה שהיא מעוניינת לסיים את התיק, על ידי כך שכתב האישום יתוקן, כך שהעבירה שתיוחס למערערת הינה ביצוע עבירה בניגוד

לתקנה 21 (א) לתקנות התעבורה, מבלי לשנות את העובדות שבסיס כתב האישום.

6. עוד הוסכם בין הצדדים כי לאחר תיקון כתב האישום, יוטל על הנאשמת קנס לשיקול דעת בית המשפט, והתובע, בנימוקים להסדר, ציין כי התיקון נערך נוכח קושי ראיתי.

7. המערערת הודתה בכתב האישום המתוקן הודיעה שהבינה את ההסדר שהוצג ומסכימה לו ובעקבות כך המערערת הורשעה בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום המתוקן ולאחר שהצדדים טענו לעונש, השית בית משפט קמא על המערערת קנס בסך 50 ₪.

8. לאחר מתן גזר הדין, המערערת הגישה את הערעור שלפני.

9. המערערת טוענת כי נעשה לה עוול על ידי השוטר האוכף, ואינה יכולה להשלים עם המצב שבו היא תורשע בעבירה שלא ביצעה, המערערת הסבירה כי היא נוהגת משנת 77, אין לה הרשעות קודמות חרף העובדה שהיא נוסעת בתדירות גבוהה ולמרחקים גדולים, שומרת חוק ולא צברה עבירות כלל. רק בשל העובדה כי רצתה לסיים את התיק, הודתה, קיבלה את ההסדר, אך כיום היא אינה משלימה כלל ועיקר עם ההסדר ומבקשת לנהל את משפטה.

10. המערערת לא מיוצגת בהליך, גם לא הייתה מיוצגת בפני בית משפט קמא.

11. **המערערת במסגרת הדין בפניי ביקשה לחזור בה מהודאתה והציגה בפניי את הסרטון, תרשים מקום ותמונות וכן פניה לעיריית חיפה בעניין העץ המסתי.**

12. לעניין החזרה מהודאה - על פי סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, חזרה של נאשם מהודייתו טעונה את רשותו של בית המשפט, המותנית בקיומם של "נימוקים מיוחדים". כפי שנקבע לא אחת, בית המשפט יאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו רק בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודאה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו את משמעות הודאתו או אם ההודאה הושגה שלא כדין באופן המצדיק את פסילתה (ראו, לדוגמה, ע"פ 635/05 דענא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 26.11.2007); ע"פ 3991/04 רגבי נ' מדינת ישראל); ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (1) 577 (2002), ועוד). שיקול נוסף בעל משקל מהותי הוא עיתוי הבקשה לחזור מן ההודאה. כך נקבע, כי בהעדר נימוקים מיוחדים, חזרה מהודיה לאחר גזירת עונשו של הנאשם, היא "אפשרות תמרון שאינה משרתת את טובת הציבור ואת דרישות הצדק" (ע"פ 945/85 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(2) 572, 579 (1987)).

13. המקרים בהם מתאפשר לנאשמים לחזור בהם מהודאתם הם חריגים ונדירים. פסיקת בית המשפט

העליון הבהירה לעניין חזרה מהודאה שניתנה במסגרת הסדר טיעון כי "כדי שתענה בקשה לחזור מהודאה, על המבקש להוכיח את התקיימותן של נסיבות חריגות במיוחד, דוגמת: אי-הבנתו את משמעות הודאתו, או את משמעות הסדר הטיעון (בין היתר, גם על רקע של היעדר ייצוג משפטי), או היעדר אזהרה כי בית המשפט איננו חייב לכבד את הסדר הטיעון" (דברי כב' המשנה לנשיאה מלצר ברע"פ 6512/16 המאירי נ' מ"י, פסקה 22 להחלטה).

ראוי לעיין בפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מ"י, (2015), דובר שם במקרה בו נאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע תאונת דרכים קטלנית. הנאשם שם טען כי הוא הודה לאחר שסנגורו הפציר בו להודות, שאחרת יושת עליו עונש חמור יותר, וכי מטעם זה יש להתיר לו לחזור בו מהודאתו. בית המשפט העליון קבע בהקשר זה לאמור:

"ביחס להתנהלות כמו זו שהמבקש נקט בה כאן ולטענות שהוא מעלה בגדרה - נקבע כבר בפסיקתנו כי המלצתו של סניגור לנאשם להודות בעובדות כתב האישום, תוך הבהרה שאם לא יודה - צפוי לו עונש כבד יותר - אין די בה כדי לעורר ספק שמא לא הודה הנאשם באשמתו מרצונו, או כדי לאפשר לו לחזור בו מהודאתו... הדברים אמורים ביתר שאת כאשר הבקשה לחזור מן ההודאה מוגשת, כבענייננו, לאחר מתן גזר הדין" (שם, בפסקה 15 להחלטה).

14. במקרה דנן, המערערת לא הייתה מיוצגת, ונוכח סיכויי ההגנה, וטיב הטענה המועלית על ידה, שהועלתה לאורכו ורוחבו של הדיון בפני בית משפט קמא, אני סבור כי חסימת דרכה של המערערת לחזור בה מהודאתה, גורם למערערת עיוות דין. המערערת כופרת בעובדות כתב האישום, ומעלה טענות הגנה, נתמכות בראיות שהוצגו בפני ובפני בית משפט קמא, טענת ההגנה הועלתה בבית משפט קמא, חזרה והועלתה את טענתה גם בפניי, והציגה ראיות התומכות ומצדדות בטענת ההגנה שהועלתה.

15. סמכותו של בית המשפט לאפשר חזרה מהודאה משתרעת על כל שלביו של ההליך הפלילי, לרבות שלב הערעור, הדיון בבית משפט קמא הסתיים בו ביום (הכרעת דין וגזר דין) ולא ניתן להעלות את הבקשה לחזרה מהודאה לפני הגשת הערעור, ולכן מדובר בבקשה שהועלתה באופן מידי, וללא כל קשר לעונש, שכן הוטל עליה עונש קל בכל קנה מדה.

הותרת ההודאה בנסיבות אלו, גורמת עיוות דין, גם אם המערערת, בשל העדר ניסיון בבית משפט, חפצה לסיים את ההליך באותו יום. לטעמי העדר ייצוג, סיכויי הגנה ממשים, עצם הרשעתה, תוביל גם ליצירת עונש נוסף על פיו לא תוכל לבקש להמיר בעתיד הקרוב כל עבירה באזהרה, ועל כן אין להשלים עם המצב שבו ההרשעה תישאר על כנה.

16. העולה מן המקובץ כי יש לאפשר למערער לחזור בה מהודאתה. כפועל יוצא מכך, הרי שנוכח הוראת סעיף 153(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, דין הכרעת דינה של המערערת להתבטל,

ממילא מתבטל גם גזר הדין בעניינה של המערערת.

17. בית משפט קמא ייקבע מועד להקראה נוספת ויזמן את המערערת על פי כתובתה.

ניתן היום, ז' אדר א' תשפ"ב, 08 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.